

În comuna Botiza funcționează de câțiva ani o mănăstire de maici cu hramul „Schimbarea la față”, care este realizată după modelul Mănăstirii Bârsana, dar la o scară mult mai mică. Este așezată în locul numit Corost, pe Valea Sasului, și atrage pelerini autohtoni și străini, care se simt fascinați de peisajul oferit și liniștea pe care o regăsesc aici. Piatra de temelie a acestui lăcaș de cult s-a pus în 1992, iar de atunci și până în prezent s-a dezvoltat în Botiza un complex monahal deosebit, care ar face cinste oricărei comunități creștine. Locul ales pentru amplasarea mănăstirii este unul deosebit, într-o zonă înaltă a comunei, cu multă verdeață. Lucrările de construire a acestui așezământ s-au făcut între anii 1996 și 1999 și a fost ctitorit de credincioșii din Botiza, în frunte cu preotul Isidor Berbecaru. Construcțiile au fost coordonate de meșterul localnic Vasile Petrehuș, la dorința credincioșilor și a părintelui. Mănăstirea Botiza este o construcție de lemn pe temelie de beton și are formă de cruce.

Complexul monahal se dezvoltă

Din 2001, stareța mănăstirii este maica Rafaela Rogoan, care a vegheat îndeaproape la derularea lucrărilor realizate în ultimii ani. Rezultatul este unul deosebit, cei care pășesc în acest loc pios simțindu-se parcă într-o altă lume. Complexul monahal dispune de o casă de protocol, unde se adăpostesc și chiliile maicilor. Este vorba de șase încăperi care se vor finaliza în perioada următoare și vor putea fi ocupate de cele care locuiesc la mănăstire. Clădirile au fost ridicate din lemn de către meșteri populari, în stil tradițional. Este în construcție și casa duhovnicului, fiind zidită și acoperită, urmând ca pe viitor să se continue lucrările la acest obiectiv. Maica stareță Rafaela a asigurat că se intenționează și amenajarea unui muzeu, unde să fie adunate piese reprezentative tradiționale zonei, donate de localnici. Biserica mănăstirii a fost sfințită în 2007, fiind construită din lemn, în stil tradițional maramureșean.

Simbolurile tradiționale ale Maramureșului sunt prezente, cele mai cunoscute fiind funia vieții și rozeta solară. Pictura interioară a bisericii a fost executată în stil neobizantin de un pictor originar din Vișeu de Sus. Arhitectul care a proiectat mănăstirea este același care a conceput și proiectul implementat la complexul monahal de la Bârsana (Dorel Cordoș). Mănăstirea „Schimbarea la Față” este înaltă și are ferestrele aranjate pe două etaje. Catapeteasma este realizată în lemn sculptat. Altarul este luminat de trei ferestre, una așezată pe zidul din răsărit, celelalte două pe zidul din nord și cel din sud. Pronaosul, împreună cu balconul pentru cor, este luminat de trei ferestre pe zidul din nord și două pe cel din sud. Acesta are pridvorul deschis și este susținut de opt stâlpi din lemn, fiind sculptat și împrejmuit cu un grilaj din lemn, înalt de un metru. Intrarea în pronaos se face prin partea vestică, având ușa realizată din lemn masiv de stejar.

Turla este pe pronaos, înfundată în formă pătrată la exterior și acoperită cu tablă cu solzi de pește. În podul pridvorului este instalat clopotul bisericii. Inițial, aceasta a fost acoperită cu tablă, iar din anul 2001, după ce a venit aici maica Rafaela, pentru a respecta tradiția maramureșeană, aceasta a fost acoperită cu șindrilă. De asemenea, este în curs de amenajare și un paraclis pentru oficierea slujbelor zilnice în timpul iernii.

Haine preoțești confecționate de maici

În interiorul mănăstirii funcționează și un atelier de confecții, unde sunt realizate veșminte preoțești. Cinci lucrătoare destoinice, în frunte cu maica Nectaria Aftan ostenesc la crearea celor mai frumoase straie, pe care le îmbracă apoi cu cinste preoți din întreaga țară. Acestea sunt confecționate la comandă, parohiile fiind cele care le solicită. Broderiile deosebit de frumoase sunt lucrate automatizat, atelierul fiind dotat cu o mașină specifică.

Atracția bisericii mănăstirii este icoana făcătoare de minuni, adusă de la Muntele Athos în 2003 și numită „Mângâietoarea”. O altă icoană care atrage pelerinii este „Portărița”, care a fost adusă la Botiza de la Mănăstirea Ivru din Muntele Athos.

Pelerinii care vin aici sunt numeroși, mai ales în timpul verii. În duminici și sărbători slujbele sunt oficiate de către părintele Dănuț, numeroși localnici și străini alegând să se reculeagă aici, în acest loc binecuvântat, considerat de mulți un colț de rai rătăcit pe pământ.

sursa:

www.infomm.ro